

med 10 Kr., men at det derimod skulde være fuldstændig lovligt, ikke at tale om fuldstændig straffrit, naar han havde vundet en Stemme ved at true den samme Mand med Bølfærds Spil. Utsaa for selve Lovgivningens Bedkommende tror jeg, at det dog ikke er saa aldeles sikkert, om man kan opstille hine Sætninger i det Omfang og med den store Liberalitet, med hvilken jeg har hørt dem fremsætte fra de Herrer's Side. Der er en anden Ting, som jeg heller ikke vil lade gaa upaatakt hen, det er, naar de Herrer sige, at vi her i Thinget ikke kunne forkaſte et Valg, med mindre der er begaaet Ulovligheder ved dette Valg, og hvis jeg har forstaaet de Herrer rigtig, maa der ved Ulovligheder forstaaes strafbare Handlinger. Jeg for mit Bedkommende er fuldstændig uenig deri. For det Første i, at Noget ikke skulde kunne være ulovligt, uden at der er sat positiv Straf derfor i Straffeloven; det kan meget vel være ulovligt, uden at det er strafbart, naar det blot faar sin Virkning. Retsstridige Handlinger ophøre jo ikke at være retsstridige, fordi der ikke er sat positive Straffebestemmelser for dem. Saadanne retsstridige Paavirkninger ved Valgene som de, der her er Tale om, faae f. Ex. deres Retsvirkning derved, at Folkethinget forkaſter saadanne Valg; derved vifer denne Lov sin Ulovlighed. Det er Noget, jeg for mit Bedkommende ikke vil gaa ind paa, og som jeg heller ikke har villet lade staa uimodtaget her i Thinget, at vi ikke her skulde have Ret til at bebømme et Valg og forkaſte et Valg, naar det efter vort Skjøn var fremgaaet af en almindelig Korruption i den paagjældende Kreds, af en almindelig Forvanskning af den almindelige Valgret, og det, selv om der ikke var begaaet en eneste Handling, som kunde rammes med Lovens Straf. Jeg tror, vi ere fuldstændig berettigede og forpligtede til at hævde Valgrettens Ufrænelighed og vort Folks Selvstændighed overfor saadanne Handlinger. Dersom en Kreds skulde komme til at staa urepræsenteret af saadanne Grunde nogle Maanedes, maaste længere, vilde jeg for mit Bedkommende sige, at jeg ser ikke, det er nogen Ulykke, naar Forholdene i Virkelighed ere saadanne, at det Parti, der har Flertallet og Kommandoen i denne Kreds, har faaet dette Flertal og denne Kommando ved Hjælp af en fuldstændig planmæssig Korruption, ved Hjælp af den fuldstændig gennemførte, planmæssige Demoralisation af den almindelige Valgret i den

Kreds. Jeg finder, at det da vilde være fornuftigt, rimeligt og hensigtsmæssigt at lade denne Kreds staa og svale sig i nogle Maanedes, inden der blev Valg der igen. Hvad der imidlertid allermeſt har forundret mig, er, at det kun er de Herrer her bag ved, der have Ordet, medens de Herrer Godseiere synes at være forstummede af Undseelse over, hvad de have hørt om deres Standsfæller, saa at de Herrer her bag ved maatte reise sig, den ene efter den anden, for at tage deres Forſvar. Det har forundret mig, at høre, at der fra de Herrer's Side fremkom Indsigelse imod, at disse Valg bleve undersøgte. Hvorfor glemme de Herrer ikke deres Krudt, indtil det Spørgsmaal kommer for, hvorvidt Valget skulde forkaſtes eller godkjendes. Jeg har nok hørt, at enkelte af dem have sagt: Vi have ikke Noget imod en Undersøgelse (Afbrydelse). Nei, jeg har ikke glemt det, da havde jeg ikke sagt det. Men jeg skal sige de Herrer, at Ord ikke gjøre noget stort Indtryk paa mig, og Ordsløveri endnu mindre, og jeg skal tilføje, at jeg bryder mig grumme lidt om, hvad de Herrer sige, naar de handle i modsat Retning (Afbrydelse). Ja, nu skal det ærede Medlem faae Forklaring; naar det ærede Medlem blot vil være taalmodig, saa skal den nok komme. Det, som de Herrer sige, at de ville undersøge, er ikke Valget. Nei, de ærede Medlemmer sige: Lad os først godkjende den hele Historie idag, saa kunne vi altid undersøge den imorgen. Det, som de Herrer sige, er: Lad os sætte Folkethingets Segl under Dokumentet, saa kunne vi imorgen undersøge, om det er falskt; jeg siger: Lad os undersøge den Ting idag. Det er Forſkjellen paa min og de Herrer's Opfattelse. Jeg skal villig indrømme, at der kan være Tilfælde, hvor det kunde stille sig saaledes, at man kunde godkjende et Valg og saa bag efter undersøge, om der er sket lovstridige eller strafbare Handlinger. Men, vel at mærke, det maatte da være bygget paa den Erkendelse, at disse Handlinger, hvis de bleve godtgjorte, ikke kunde omstøde Valget. Men det er jo netop derom, Striden dreier sig mellem dem og os. Det er vor Opfattelse, at, hvis disse Ting blive oplyste i det Omfang, som Klagen antyder, saa ville disse Valg være at forkaſte, og vi kunne ikke godkjende disse Valg nu og saa troste os med, at En og Anden, som maatte have begaaet noget Strafbart, vil blive afftraffet bag efter. Hvad særlig dette Valg angaar, da hører det jo til en Klasse, som adskiller sig i høi Grad fra hvad vi ellers ere vantede til at forhandle her under Valg-